

دکتر آگوست کانکل، تواریخ، جلسه ۱۱ رهبران اسرائیل

گاس کنکل و تد هیلدبرانت © 2024

این دکتر آگوست کانکل در تدریس خود در مورد کتاب‌های تواریخ است. این جلسه یازدهم، رهبران اسرائیل است. یک پادشاهی به رهبران نیاز دارد.

تمرکز وقایع‌نگار بر رهبرانی که پیش از این در رابطه با داوود در ساختن امپراتوری‌اش به آنها اشاره کرده بود نخواهد بود. قرار نیست آن رهبران را نادیده بگیرد، بلکه دغدغه وقایع‌نگار برای رهبران اسرائیل، رهبرانی است که نماینده اسرائیل به عنوان پادشاهی خدا هستند. بنابراین، او در اینجا مجموعه‌ای کامل از فصل‌ها را مطرح می‌کند که ممکن است برای ما کاملاً بی‌اهمیت به نظر برسد.

اما در واقع، اگر شروع به بررسی جزئیات این فصل‌ها کنیم، آنها کاملاً قابل توجه هستند. چه کسی به عنوان رهبران ملت مهم است؟ خب، وقایع‌نگار قرار است از پنج فصل در اینجا استفاده کند، ۲۳ تا ۲۶، خب نه دقیقاً پنج فصل. فصل‌های ۲۳ تا ۲۶ قرار است در مورد رهبران اسرائیل به عنوان کسانی که عملکرد معبد، عبادت در اطراف معبد را اداره می‌کنند، صحبت کند.

اینها رهبران اسرائیل به عنوان یک ملت هستند، به همان شکلی که واقعاً نماینده آن هستند. سپس، در فصل ۲۷، او کمی بیشتر در مورد اداره امپراتوری صحبت خواهد کرد. بله، البته، امپراتوری به یک اداره نیاز دارد، ۲۷، و او این بخش را از قلم نخواهد انداخت.

اما اولین دغدغه او هر کاری است که داوود برای آماده‌سازی معبد انجام می‌دهد. یکی از کارهایی که داوود برای آماده‌سازی معبد انجام می‌دهد، فقط انتخاب محل معبد و تهیه تمام مصالح نیست، که او در فصل ۲۲، با مسئولیت خود به سلیمان شروع به معرفی آنها کرده است. او باید برای رهبران نیز تدارکاتی فراهم کند ۲۲، و این رهبران لاویان هستند.

بنابراین، اکنون وقایع‌نگار قرار نیست درباره شجره‌نامه لاویان و نحوه ساختار مشروعیت آنها صحبت کند. آنها به این ترتیب فرزندان خود را به لاوی می‌رسانند تا آنها کسانی باشند که صلاحیت رهبری در اطراف معبد را دارند. در عوض، او قرار است درباره سازماندهی و نحوه قرار دادن این بخش‌های لاویان توسط داوود در وظایف مختلفشان صحبت کند.

و بنابراین، او قرار است در مورد لاویان به طور کلی صحبت کند. او آنها را تقسیم‌بندی خواهد کرد. سپس او قرار است در مورد کاهنان که بخش خاصی از لاویان هستند صحبت کند.

سپس، همانطور که دیده‌ایم، نوازندگان نقش حیاتی در عملکرد معبد دارند. سپس، دروازه‌بانان، یکی دیگر از نقش‌های بسیار حیاتی و مهم معبد. و در نهایت، او درباره افسران و داوران لاوی صحبت خواهد کرد که امور شهروندی پادشاهی را انجام می‌دهند.

بنابراین، ما اینجا ادامه می‌دهیم تا ببینیم داوود چگونه برای کل سازمان آماده می‌شود. حال، چندین بار اشاره کرده‌ایم که وظایف لاویان زمانی که یک معبد متمرکز دارید و زمانی که تمام عبادت در اطراف آن معبد انجام می‌شود، تغییر می‌کند.

و بنابراین، چندین حوزه از خدمت لایوان وجود دارد که به طور خاص شرح داده شده‌اند. و اعداد در اینجا نشان دهنده تناسب لایوان از نظر خدمتشان است. بنابراین، در خدمت معبد، و این مربوط به تمام آیین‌های روزانه و هر چیز دیگری است که انجام می‌شود و حفظ حضور پرستش خدا، روشن کردن شمع‌ها و نگهداری نان و تمام کارهایی است که با معبد انجام می‌شود.

این کار اصلی است، و آن ۲۴۰۰۰ نفر است. و سپس، همانطور که اشاره کردیم، لایوان داوران و مأموران هستند. به نظر می‌رسد مأموران نوعی نقش ثبت سوابق را دارند.

اینها گروهی از افرادی هستند که در سایر اسناد باستانی از آنها نام برده شده و همچنین به نوعی دستیار رهبران سیاسی یا رهبران قضایی بوده‌اند. بنابراین، تعداد آنها ۶۰۰۰ نفر است. و بعد هم مأموران امنیتی

آنها باید مطمئن شوند که هیچ کس که نباید آنجا باشد، وارد معبد نشود. و ۴۰۰۰ نفر آنجا هستند. و بعد نوازندگان هستند.

و همچنین ۴۰۰۰ نفر دیگر نیز وجود دارند. آنها کسانی هستند که در زمان برگزاری جشن‌ها، زیارت‌ها و زمان‌های ستایش خود، که برخی از آنها در مزامیر ذکر شده است، موسیقی معبد را فراهم می‌کنند. بنابراین کاری که وقایع‌نگار در اینجا در لایوان ۲۳ انجام می‌دهد این است که به سه پسر لایوان برمی‌گردد که ما قبلاً با آنها آشنا شده‌ایم، یعنی گرشوم، قهات و مراری.

و او آنها را در قالب ۲۴ خانواده ترسیم می‌کند. عدد ۲۴ اهمیت پیدا خواهد کرد. همانطور که بعداً خواهیم دید، او در واقع وظایف این خانواده‌ها را در وظایف لایوانشان برمی‌شمرد.

اما کاری که این ۲۴ خانواده انجام می‌دهند این است که یک هفته از - هر خانواده دو هفته از کل سال تقویمی را - خدمت می‌کنند، همانطور که سال تقویمی یهودی کار می‌کرد و اجرا می‌شد. آنها یک سال تقویمی ماهه داشتند. سپس، گاهی اوقات، در ماه هفتم، ماه سیزدهم را اضافه می‌کردند، اما سال تقویمی آنها ۱۲ ماهه بود همیشه ۱۲ ماهه بود.

و بنابراین، خانواده‌های لایوان به این شکل از هم جدا شدند. و همانطور که قبلاً اشاره کردیم، ما گاهی اوقات در مورد مردسالاری به شیوه‌ای بسیار منفی صحبت می‌کنیم. اما در کتاب مقدس، قرار نیست منفی باشد.

حالا، همه چیز در مورد حقوق و قدرت است. مردسالاری، در تعریف خود، فقط یک سیستم سازمانی است که به موجب آن شما می‌فهمید چه کسی عناوین مالکیت را در اختیار دارد و چه کسی نماینده خانواده‌ها است، بر اساس یک نماینده خاص از خانواده. در این مورد، آن نماینده یک مرد بود.

و این به آن معنا نیست که آنها تنها کسانی بودند که قدرت داشتند. و این به آن معنا نیست که اگر یک مرد وجود نداشت، آن خانواده از هم می‌پاشید و دیگر واجد شرایط نبود. مردسالاری اینگونه عمل نمی‌کرد.

حالا شما این پیام را در بسیاری از نوشته‌های فعالان که ادامه دارد، به خصوص نوشته‌های فعالان در رابطه با کتاب مقدس این روزها، زیاد دریافت نمی‌کنید. اما در اینجا دختران مالی، یک لایوان که پسری نداشت بودند و از طریق شوهرانشان نمایندگی می‌شدند. چیزی که وقایع‌نگار با دقت بسیار به آن اشاره کرده است.

بنابراین، این تغییر نقش، تغییری است که در آن تمایز بسیار کمتری بین لایوان و کاهنان وجود دارد. در کتاب اعداد، لایوان وظایفی را انجام می‌دهند که آودا نامیده می‌شود. اینها تمام کارهای فیزیکی هستند که در مراقبت و حمل و نقل خیمه انجام می‌شوند.

و این همان چیزی است که در زبان عبری به آن خدمت یا آوودا، یعنی کارشان، گفته می‌شود. البته، تعریف کار همیشه چیزی است که تغییر می‌کند. و این به ویژه در رابطه با لایوان تغییر می‌کند.

بنابراین، اگرچه پیش از این کاهنان در کار واقعی مراقبت از خود خیمه بسیار متمایز بودند، که بسیار کوچکتر و بسیار کم‌زحمت‌تر بود و به کار بسیار کمتری نیاز داشت، اما به معنای دیگری به کار نیاز داشت زیرا باید برداشته می‌شد، باید جابجا می‌شد، باید از آن مراقبت می‌شد، انواع تعمیرات بوم‌ها و هر چیز دیگری این تغییر می‌کند. و اکنون وقایع‌نگار از آوودای آنها به عنوان کاهنان لایوان صحبت می‌کند.

به عبارت دیگر، آنها در کنار کاهنان کار می‌کردند. و احتمالاً این مربوط به پخت منظم نان بود که باید هر روز روی میز نان تقدیس تعویض می‌شد، تهیه روغن، جمع‌آوری روغن برای شمعدان‌ها و منورها، همانطور که آنها آنها را می‌نامیدند. و بسیاری از کارهای دیگر که برای نگهداری بخور، آتشدان‌ها، ظروف و هر چیز دیگری لازم بود.

بنابراین، همه اینها به شدت افزایش یافت. و کاهنان نمی‌توانند همه اینها را انجام دهند. بنابراین، لایوان در کنار کاهنان در خدمت معبد به عنوان یک آوودا (کار می‌کنند).

آنها همچنین از انبارها مراقبت می‌کردند تا خلوص اشیاء مقدس حفظ شود. گذشته از همه اینها، خیمه قدیمی به همراه مصنوعات مختلف دیگری که باید محافظت و نگهداری می‌شدند، در معبد نگهداری می‌شد. بنابراین، این وظایف به لایوان محول شد.

سپس وقایع‌نگار به تقسیم‌بندی‌های آنها می‌پردازد. و در اینجا آنها را از ۱ تا ۲۴ شماره‌گذاری می‌کند. گاهی اوقات بحث‌های زیادی در مورد منشأ آنچه ۲۴ رسته لایوان نامیده می‌شود، وجود دارد.

حال، ما می‌دانیم که زمانی که به عهد جدید می‌رسیم، یک سلسله مراتب بسیار متمایز از لایوان وجود دارد که در آن همه خانواده‌های لایوان به ۲۴ سلسله مختلف تقسیم می‌شوند. و هر یک از این سلسله‌ها به نوبت یک هفته را پوشش می‌دهند. یک سلسله، دو هفته از سال تقویمی ۱۲ ماهه را پوشش می‌دهد.

این موضوع در دوران عهد جدید به خوبی تثبیت شده است. سوال این است که این موضوع از چه زمانی آغاز شد؟ حال، کتاب تواریخ واقعاً به ما کمک می‌کند تا به این سوال پاسخ دهیم. برخی از این به عنوان راهی برای تعیین تاریخ کتاب تواریخ استفاده می‌کنند.

و بنابراین، از آنجا که آنها معتقدند که ابزارهای بیرونی برای قضاوت در مورد زمان پیدایش سلسله ۲۴ دوره و چرخش لایوان دارند، باید همان زمان باشد که تواریخ نوشته شده است. اما البته، این کمی بحث‌دوری است زیرا به خودی خود زمان نگارش تواریخ را مشخص نمی‌کند. ۲۴ سلسله از چه زمانی آغاز شدند؟ خب نشانه‌های زیادی در تواریخ وجود دارد که نشان می‌دهد شیوه‌های سلسله‌ها، همانطور که ما آنها را می‌شناسیم، وقتی به معبد در زمان عیسی می‌رسیم، ریشه در آغاز زمان وقایع‌نگار دارد.

اگر زمان وقایع‌نگار را بر اساس اطلاعاتی که به ما می‌دهد، که در خود کتاب تواریخ آمده است، یعنی شجره‌نامه‌ها و تاریخ آن، در نظر بگیریم، که ما را در امپراتوری پارس حدود اواخر قرن پنجم، حدود ۴۰۰ میلادی، شاید اوایل قرن چهارم در دهه ۳۰۰ میلادی قرار می‌دهد، این زمانی است که برخی از این چیزها از قبل تثبیت شده‌اند. حال، در توصیف وقایع‌نگار از چیزها، ریشه‌های آن واقعاً به خیلی قبل‌تر از آن برمی‌گردد. این همان کاری است که داوود انجام داد وقتی که همه نوازندگان، لایوان و خادمان معبد را در اطراف معبد سازماندهی کرد.

البته، ما هیچ ابزار تاریخی برای دانستن مستقل اینکه داوود واقعاً چه کار کرد، نداریم. اما از این دیدگاه البته، هیچ دلیلی وجود ندارد که بگوییم وقایع‌نگار در گفتن اینکه این ایده از همان ابتدا متعلق به داوود بوده، اشتباه کرده است. حال، اینجا یک تکرار وجود دارد.

ما گاهی اوقات در مورد استفاده از منابعی که وقایع‌نگار در اختیار داشته صحبت می‌کنیم. خوب، این مثالی است که به وضوح منبع او را می‌بینیم. منبع او از لاویان، باب ۲۳، آیات ۳ تا ۲۳ بود.

و در آیات ۲۰ تا ۳۱، او دقیقاً همان فهرست را برمی‌دارد و آن را چند نسل گسترش می‌دهد. بنابراین، این تکرار این است که لاویان چه کسانی هستند، اما اکنون به ۴۰ یا حدود ۵۰ سال بعد گسترش یافته است. بنابراین، وقایع‌نگار، از این نظر، تصویری بسیار تاریخی از آنچه در حال وقوع است، به ما ارائه می‌دهد.

و حالا، بعد از همه اینها، به سازماندهی مقامات ملی می‌رسیم. و اینجا است که ما اداره امپراتوری را داریم. بنابراین، وقایع‌نگار این را از قلم نمی‌اندازد، اما او درباره فرماندهان نظامی در تمام بخش‌های مختلف امپراتوری صحبت می‌کند: افسران قبیله‌ای، مدیران مدنی و سپس شورای سلطنتی.

بنابراین، اینطور نیست که پادشاهی داوود از نظر اداره یک امپراتوری فاقد کمبود بوده باشد. فقط این وقایع‌نگار می‌تواند همه این موارد را در یک فصل بگنجانند، زیرا آنچه واقعاً برای او مهم است این است که ما بفهمیم و ببینیم که داوود چگونه برای آنچه که می‌دانست مهم‌ترین چیز است، یعنی عملکرد معبد در نمایندگی از پادشاهی خدا، آماده‌سازی‌هایی انجام داده است.

این دکتر آگوست کانکل در تدریس خود در مورد کتاب‌های تواریخ است. این جلسه یازدهم، رهبران اسرائیل است. یک پادشاهی به رهبران نیاز دارد.